

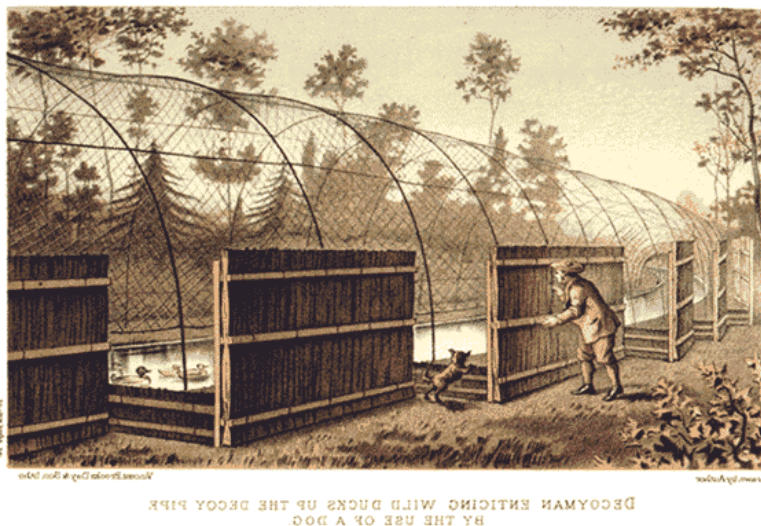
Prezentace o Tollerech – Sverker Haraldsson*

Sverker pracuje s Tollery od roku 1995. Během let pracoval jako editor klubového časopisu a jako předseda Toller klubu ve Švédsku, a dva roky také jako předseda Švédského Retriever & Spaniel klubu. Od roku 2012 Je oficiálním rozhodčím pro Tolling testy.

Tolling neboli lov se červeno-bílým psem má dlouhou historii v oblasti severního Atlantiku. Nikdo neví, kdy a kdo přišel na to, že kachny jsou přitahovány červenými psy. Pověst říká, že to byli indiáni, kteří si všimli, že schopnosti lákat kachny využívají lišky.

V 17. století začali v Anglii budovat speciální kanály pro lov kachen. Byly to zasítované slepé kanály, které ústily do velkého rybníka uprostřed. Psi lákali kachny na rybník, a ty vplouvaly do zasítovaných slepých kanálů hledat bezpečí. Pro lovce pak nebyl problém kachny zastřelit, protože nemohly nikam uletět. Z této doby také pochází první zmínky o možných předcích dnešních Tollerů tzv. „červených vábících psech“

Z Anglie, se tento způsob lovu rozšířil do Nizozemí a poté dále do Německa, Dánska a Švédska. V Evropě, se ale během let od takového způsobu lovu upustilo a plemeno vhodné pro vábení kachen bylo zapomenuto.

Naopak v Kanadě – kmen Mi' kmaq využíval červené psy k lovu a od tento způsob lovu od nich převzali tehdejší osadníci Kanady. Historicky takto lovili pytláci, farmáři, a indiáni – nebyl to lov v anglickém stylu (bez koní a velkých smeček psů). Pravidlem bylo jeden lovec – jeden pes. Mnohdy nelegálně, v tichosti a nepozorovaně, zkrátka bojové podmínky k přežití. Předci Tollerů tedy byli zachováni především v Kanadě a USA, kdežto v Evropě využívali k lovu jiné retrievery. Na začátku 20 století Toller stále nebyl oficiální rasou, přezdívalo se mu „červený říční pes“.

- V roce 1945 kanadský chovatelský klub vytvořil standard pro plemeno. Stále se však nejmenovalo Nova Scotia Duck Tolling Retriever, protože jej nezapsali jako plemeno. První Tolleři byli pod svým názvem „Nova scotia duck tolling retriever“ registrováni až v roce 1962.
- V roce 1984 byli první Tolleři přivezeni do Evropy. Nejdříve do Dánska a Švédska, později i jinam. První chovatelé považovali Tollery za menší a hezčí verzi zlatých retrívrů a lovecké práci se nevěnovali. Ve Švédsku a Skandinávii se stalo plemeno rychle populární tak jako jiní retrieveri.
- 1986 první Klub ve Švédsku. Dnes 1500 členů a 4000 Tollerů
- 1988 uspořádán první Toller Special. Dnes na Toller speciálu soutěží přes 500 Tollerů.
- Od poloviny 90 let lidé začínají znovu objevovat lovecké kvality plemen Toller – čerpají informace z Kanady a začínají je trénovat pro lov.
- Brzy si uvědomily, že zkoušky retrieverů nejsou pro Tollery to nejlepší.
- Toller není a nikdy nebyl pes pro skupinový lov – výrazná odlišnost od ostatních plemen retrieverů.
- Od roku 1999 začínají s neoficiálními Tolling testy. Postupně do zkoušek pro retrievery přidávají nové dovednosti a také vytváří vlastní pravidla a zkoušky pro Tollery. V Kanadě žádné pravidla pro tolling neexistují, vše se muselo sestavit od nuly.
- 1999 – 2006 neoficiální tolling testy – pokus-omyl.
- 2007 první oficiální! Dnes se pořádají pro Toller jak klasické retrieverů zkoušky tak i Tolleři zkoušky.
- 2007 – 5 zkoušek a 60 zúčastněných psů. → nedostatek rozhodčích. Opět převzali lidi od retrívrů a postupně si vychovali vlastní rozhodčí jenom pro Tollery.
- Po zavedení Tolling testů ve Švédsku a následné oblibě u chovatelů a majitelů Tollerů došlo ke zlepšování povah a pracovních předpokladů plemene.

Tolling testy ve Švédsku:

Mají 3 třídy : Třída začátečnicků, Třída otevřená a Třída elitní

Umístit se lze na 3 místech: V první ceně, ve druhé ceně a ve třetí ceně, nebo na čtvrtém/nulovém místě bez zadání ceny. V každé ceně se může umístit víc psů. Zkoušky probíhají na studené zvěři, ne s dummy. Využívají převážně kachny a ve vyšších kategoriích mohou být i husy. V Elitní třídě jsou husy povinné - pro vyšší náročnost.

1. Plížení k síti =vedle vůdce, potichu
2. Tolling (Hra se psem) = několik aportů na břehu v kombinaci s klidovou polohou. Čím vyšší třída tím více aportů a delší klidové pauzy.
3. Marking z vody = výstřel a kachna padá do vody. Pes musí stát klidně a na povel vůdce vyběhnout do vody a bez otálení přinést kachnu.
4. Dohledávka = pes pracuje samostatně v terénu, kde dohledává několik kusů kachen. Může být ve vodě, v bahně, pod větvemi atd. dle úrovně a náročnosti.
5. V kategoriích otevřená a elitní následují slepé dohledávky „blindy“ v mnohem složitějším terénu – typicky přímo v jezeře.

Anglický překlad pravidel pro tolling testy ve Švédsku:

<http://www.ssrk.se/prov-utstaellning-avel-utbildning/tollingjaktprov-bestaemmelser-prov-a-information/translation-of-the-swedish-tolling-field-trial-rules-2012-2016>

Praktické rady k tolling testům:

Tolling (hra a klid) je rozhodující část, při předpokladu, že vše ostatní je bez chyb. Tolling rozhoduje o ceně – správná dohledávka a přinášení z vody nemůže nahradit špatně provedený tolling.

Plížení k vodě – pes musí jít tiše, pomalu, bez zvuků a bez kontaktu s vůdcem. U sítě se musí vůdce „schovat“ a začíná samotný tolling (s míčkem, dummy ballem, může použít cokoli) důležité je neprovádět tolling s dummy, se kterým pes běžně trénuje jiné disciplíny, protože by ho mohl začít kousat a hrát si s tím, což je pro další výcvik nežádoucí. Pes musí být hravý, soustředěný a spolupracovat s vůdcem. Musí mít „Will to please“ (touhu potěšit a pracovat). Kombinuje se hra a povely. Je lepší, když je pes rychlý a hravý – rošťák. Pokud to dělá správně = přiláká kachny.

Vodní práce – pes musí být klidný a čekat na povel vůdce. U výstřelu je pes klidný. Měl by pozorovat hladinu a zapamatovat si dopad kachny. Je správné když se dívá kam kořist padá a po povelu musí jít přímo do vody a neváhat. V open a elitní třídě se používá i navádění. Pes musí být potichu.

Terén pro dohledávku může být bažina, rákosí, křoví, břeh atd. spousta vody a překážek. Dohledávka je možná i ve vodě, v bahně, v dírách, pod větvemi atd. Pes musí používat nos, a pokud najde kachnu musí jí rychle uchopit jemným stiskem mordy a musí jí okamžitě přímo přinést k vůdci bez položení. Začátečník může pokládat k nohám, elitní musí sednout a předat do ruky.

Tolleři mají přirozený vztah k vyhledávání a přinášení zvěře. Dokonce i malá štěňátka umí hledat a přinášet. S výcvikem by se nemělo otálet – vybudovat ve psovi silný návyk a vášně pro dohledávky a přinášení. Velikost psa nerozhoduje i malý pes může být odvážný a skvěle pracovat.

Pes musí mít zájem o zvěř. Musí skvěle pracovat na dohledávce, na velkém prostoru, pracovat soustavně a být při práci „k nezastavení“. Nekňučet, nevracet se, neválet se, nezašívát se. Musí chápat, že je to spolupráce vůdce a psa. Musí spolupracovat a poslouchat. A rozhodující je také vášně pro vodu – beze strachu a bez cuknutí má chodit do vody a bahna. Nebát se skočit kamkoliv – mít sebevědomí na jakýkoliv terén a zvěř.

Hodnotí se rychlost, vytrvalost, dobrý nos, handling, marking, reakce na výstřel, trpělivost, úchop kachny, plavání, vášně pro vodu, tolerance k ostatním psům a klidy.

